

ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

άγαμαι =θαυμάζω

- 1) άγαμαι τίνα ή τι (αιτ) (σπν. άγαμαι τινι)

αγανακτέω (-ώ)

- 1) αγανακτώ τινι (δοτ)
- 2)αγανακτώ + εμπροθ. προσδ. (δοτ.)

αγαπάω (-ώ) =αγαπώ, αρκούμαι

- 1) αγαπώ τι (αιτ.)
- 2) αγαπώ τινί (=αρκούμαι σε κάτι) (δοτ.)
- 3) αγαπώ + απαρμφ. (αγαπώ έχειν τι = συνηθίζω να έχω κάτι)

αγγέλλω

- 1)αγγέλλω τι (αιτ.)
- 2) αγγέλλω τινί τι (αιτ. - δοτ.)
- 3) αγγέλλω τινά + κατηγορ. μτχ. (αγγέλλω τινά ποιούντα τι)
- 4) αγγέλλω τι + εμπρ. προσδ. (αγγέλλω τι προς τινα)
- 5) αγγέλλω + ειδική πρόταση

αγείρω = συναθροίζω

- 1) αγείρω τινά ή τι (αιτ.)

αγνοέω (-ώ) = δε γνωρίζω , απατώμαι

- 1) αγνοώ τινά ή τί (αιτ.)
- 2) αγνοώ + ειδική πρόταση (αγνοώ ότι)
- 3) αγνοώ + κατηγορ. μτχ.

αγορεύω

Συνήθως αμετάβατο

αγω = οδηγώ, φέρω

- 1)άγω τινα (αιτ)

αγωνίζομαι = κοπιάζω, πολεμώ

- 1) αγωνίζομαι τινί (δοτ)
- 2) αγωνίζομαι + εμπροθ. προσδιορισμό (αγωνίζομαι περί τινός....)
- 3) αγωνίζομαι + συστοιχο αντικείμενο.

αδικέω(-ώ)

- 1) αδικώ τινά (αιτ.)
- 2) αδικώ + κατηγορ. μτχ. (στη δικαστική γλώσσα)
- 3) άδικώ τινά τά μέγιστα (2 αιτ.) [σπν]

αθροίζω = συναθροίζω , συλλέγω

- 1) αθροίζω τινά (αιτ.)

αινέω (-ώ) = επαινώ

- 1) αινώ τινά (αιτ.)

αιρέω (-ώ) = λαμβάνω, συλλαμβάνω, κυριεύω

αιρούμαι = εκλέγομαι (παθητικό)

- 1) αιρώ τινά (αιτ.)
- 2) αιρούμαι τινά (αιτ.)
- 2) αιρούμαι + 2 αιτιατικές (μία κατηγορ. στην άλλη).

αίρω = σηκώνω

- 1) αίρω τινά ή τι (αιτ.).

αισθάνομαι =

- 1) αισθάνομαι τι (αιτ.)
- 2) αισθάνομαι τινός (γεν.) άμεση αίσθηση
- 3) αισθάνομαι + ειδική πρόταση
- 4) αισθάνομαι + κατηγορ. μετοχή (στο υποκείμενο ή το αντικείμενο)

αιτέω (-ώ) = ζητώ να πάρω

- 1) αιτώ τινά ή τι (αιτ.)
- 2) αιτώ τινα τι (2 αιτ.)
- 3) αιτώ τινα + απαρεμφατο

αιτιάομαι (-ώμαι) = κατηγορώ

- 1) αιτιώμαι τινά ή τι (αιτ.)
- 2) αιτιώμαι τινά τι (2 αιτ.)
- 3) αιτιώμαι τινά τινός (αιτιατική + γενική)

ακολουθέω (-ώ) =

- 1) ακολουθώ τινί (δοτ)

ακούω

- 1) ακούω τινός (γεν) αυτηκοΐα
- 2) ακούω τινά ή τι (αιτ.)
- 3) ακούω τινός τι (γεν. + αιτ)
- 4) ακούω + ειδική πρόταση
- 5) ακούω + κατηγ. μετοχή στο αντικείμενο
- 6) ακούω τινα + απαρέμφατο

ακροάομαι (-ώμαι) = ακούω, υπακούω, υποτάσσομαι

- 1) ακροώμαι τινός (γεν.)
- 2) ακροώμαι τι τινός (αιτ + γεν.)

αμαρτάνω = αποτυγχάνω, αστοχώ

- 1) αμαρτάνω τινός (γεν.)= αποτυγχάνω σε κάτι
- 2) αμαρτάνω τι (αιτ.) = σφάλω σε κάτι

αμελέω (-ώ)

- 1) αμελώ τινός (γεν)
- 2) αμελώ + απαρέμφατο

αμύνω = απομακρύνω, υπερασπίζομαι , εκδικούμαι

- 1) αμυνώ τινά τινι (αιτ. + δοτ.)
- 2) αμυνώ τινί (δοτ)
- 3) αμυνώ τινά (αιτ.)

μέσο 4) αμύνομαι τινά (αιτ.)

αμφισβητέω (-ώ) = φιλονικώ , διαφωνώ

- 1) αμφισβητώ τινί + εμπρ. προσδ, (δοτ)
- 2) αμφισβητώ τι (αιτ.)
- 3) αμφισβητώ + ειδ. απαρέμφατο ή ειδική πρόταση.

αναγκάζω

- 1) αναγκάζω τινά + απαρέμφατο (αιτ.)

αναλίσκω = δαπανώ , ξοδεύω

- 1) αναλίσκω τι (αιτ.)

ανέχομαι = υποφέρω , επιτρέπω

- 1) ανέχομαι τινός (γεν.)
- 2) ανέχομαι τινά (αιτ.)
- 3) ανέχομαι + κατηγορ. μετοχή (στο υποκ. ή το αντικ.)

ανοίγω

1) ανοίγω τι (αιτ.)

αξιόω (-ώ) = θεωρώ άξιο, απατώ.

1) αξιόω τινά τινός (αιτ + γεν.)

2) αξιόω τινά + τελικό απαρέμφατο

3) αξιόω + τελικό απαρέμφατο

απαντάω (-ώ) = συναντώ, αντιμετωπίζω , συμβαίνω

1)απαντώ τινί (δοτ) = συναντώ

2) απαντώ + εμπρ. προσδιόρ.

απαταώ (-ώ)

1) απατώ τινά (αιτ.)

απειλέω (-ώ)

1) απειλώ τινά τι (2 αιτ.)

2) απειλώ τινί τι (δοτ. + αιτ.)

3) απειλώ + απαρέμφ. μέλλοντα

απιστέω (-ώ)= δυσπιστώ, αμφιβάλλω

1) απιστώ τινί (δοτ.)

αποκρίνομαι = μεσο αποκρίνομαι /// παθ= αποχωρίζομαι

1)αποκρίνομαι τινί τι (δοτ.+ αιτ.)

2)αποκρίνομαι + σύστοιχο (αιτ.)

3)αποκρίνομαι + εμπροθ. προσδιορισμός

απορέω(-ώ) = βρίσκομαι σε αμηχανία. υποφέρω από έλλειψη χρημάτων

1)απορώ τινός (γεν.) = στερούμαι

2)απορώ + εμπροθ. προσδιορισμός = βρίσκομαι σε αμηχανία.

3)απορώ + πλάγια ερώτηση

άπτω = αγγίζω , συνάπτω

1)άπτω τι (αιτ.)

μέσο 2)άπτομαι τινός (γεν.)

αρέσκω

1) αρέσκω τινί (δοτ.)

2) αρέσκω τι (αιτ.)

3) αρέσκομαι τινί (δοτ)

αρμόττω (-ζω) = εφαρμόζω, τακτοποιώ, προσαρμόζω

1)αρμόττω τινί τι (δοτ + αιτ.)

μέσο 2)αρμόττομαι τι (αιτ.)

αρνέομαι (-ούμαι)

1)αρνούμαι τι ή τινά (αιτ.)

2)αρνούμαι + τελικό απαρέμφατο

3)αρνούμαι + ειδική πρόταση

αρπάζω

1)αρπάζω τι ή τινά (αιτ.)

άρχω = κάνω αρχή, κυβερνώ

1) άρχω τινός (γεν.) = αρχίζω - εξουσιάζω

μέσο 2) άρχομαι τινός (γεν.) = αρχίζω κάτι που θα τελειώσω ο ίδιος

3) άρχομαι + κατηγορημ. μετοχή = βρίσκομαι στην αρχή

4) άρχομαι + απαρέμφατο = καταπιάνομαι με κάτι για πρώτη φορά

ατιμάζω = δε τιμώ, θεωρώ ανάξιο, καταφρονώ

1) ατιμάζω + τινά (αιτ.)

2) ατιμάζω τινά τινός (αιτ.+ γεν.)

ατυχέω (-ώ) = δυστυχῶ, αποτυγχάνω

1)ατυχῶ τινός (γεν.)

αυξάνω

1) αυξάνω +τινά ή τι (αιτ .)

2) αυξάνω τινά + προληπτικό κατηγορούμενο

παθ. 3) αυξανομαι + προληπτικό κατηγοτούμενο

αφανίζω

1)αφανίζω τινά (αιτ.)

άχθομαι (= στεναχωρούμαι , αγανακτώ, φορτώνομαι

1)άχθομαι τινί (δοτ.) = στεναχωρούμαι

2)άχθομαι τι (αιτ.) = στεναχωρούμαι

3)άχθομαι + κατηγορηματική μετοχή

Βάλλω

1) βάλλω τινά ή τι (αιτ.)

2)βάλλω τινά τινί (αιτ.+ δοτική οργανική)

βλάπτω

1)βλάπτω τινά ή τι (αιτ.)

βοηθέω (-ώ)

1)βοηθῶ τινί (δοτ.)

βουλεύω

1)βουλεύω + εμπρ. προσδιορ.

2)βουλεύω τι (αιτ.)

3)βουλεύω + τελικό απαρέμφατο

4)βουλεύω + πλάγια ερώτηση

βούλομαι

1)βούλομαι + τελικό απαρέμφατο

γίγνομαι

1)γίγνομαι + κατηγορούμενο ή γενική κατηγορηματική

2)γίγνομαι τινός (γεν.)

3) γίγνομαι τί τινί (αιτ. + δοτ.)

γιγνώσκω

1)γιγνώσκω τι ή τινά (αιτ.)

2)γιγνώσκω + ειδική πρόταση

3)γιγνώσκω + τελικό απαρέμφατο

4)γιγνώσκω + κατηγορηματική μετοχή

γνωρίζω

1)γνωρίζω τινά ή τι (αιτ.)

2)γνωρίζω τινά + κατηγορηματική μετοχή

γράφω

1)γράφω τινά ή τι (αιτ.)

2)γράφω τινά τινός (αιτ.+ γενική της αιτίας)

3)γράφω τινά + απαρέμφατο

δείδω(δέδοικα) = φοβούμαι

1)δείδω + ενδοιαστική πρόταση

2)δείδω + αιτιατική [σπν]

3)δείδω + τελ. απαρέμφατο [σπν]

δείκνυμι

1)δείκνυμι τινά ή τι (αιτ.)

2)δεικνυμι + κατηγορ. μετοχή στο υποκ. ή στο αντικείμενο

δέχομαι

1)δέχομαι τινά ή τι (αιτ.)

2)δέχομαι τινά (2 αιτ, - η μια κατηγ. στην άλλη)

3)δέχομαι + τελικό απαρέμφατο

δέω= έχω ανάγκη (δέομαι)

1)δέω τινός (γεν.)

2)δεί μοι τινός (γεν.) [απρόσωπο]

3)δεί τινά + απαρέμφατο (αιτ.) , [απρόσωπο]

μέσο 4)δέομαι τινός (γεν.)

5)δέομαι τινός τι (γεν.+ αιτ.)

6)δέομαι + τελικό απαρέμφατο

δέω = δένω

1)δέω τινά ή τι (αιτ.)

διδάσκω

1)διδάσκω τινά τι (2 αιτ.)

δίδωμι

1)δίδωμι τινί τι (δοτ. + αιτ.)

2)δίδωμι τινί + απαρέμφατο

δικάζω

1)δικάζω τινά ή τι (αιτ.)

2)δικάζω τινά + γενική της αιτίας

διώκω

1)διώκω τινά ή τι (αιτ.)

2)διώκω τινά + γενική της αιτίας (δικαστικός όρος)

δοκέω (-ώ)

1)δοκώ + δοτ. προσωπική + απαρέμφατο (και ως προσωπικό και ως απρόσωπο). Το απαρέμφατο είναι ΤΕΛΙΚΟ όταν το ρήμα σημαίνει φαίνεται καλό και ειδικό όταν το ρήμα σημαίνει νομίζω. θεωρώ

δουλόω (-ώ)

1)δουλώ τινά (αιτ.)

δράω (-ώ)

1)δρώ τι (αιτ.)

2)δρώ τινά τι (2 αιτ.)

3)δρώ τι τινί (αιτ.+ δοτ.)

δύναμαι

1)δύναμαι + τελικό απαρέμφατο

εάω (-ώ)

1)εώ + τι (αιτ.)

2)εώ τινά + απαρέμφατο

3)εώ + απαρέμφατο

εγείρω = ξυπνώ ,ξεσηκώνω

1)εγείρω τινά (αιτ.)

εθέλω

1)εθέλω + τελικό απαρέμφατο

εθίζω = συνηθίζω

1)εθίζω τινά + απαρέμφατο

2)εθίζω τινά ταύτα (2 αιτ. - η μια σύστοιχο αντικείμενο)

ειμί

- 1)ειμί + κατηγοτούμενο
- 2) ειμί (ουδέτερης διάθεσης)= υπάρχω

ελαύνω =πηγαίνω έφιππος , καταδιώκω

- 1)αμετάβατο (αρχικά μεταβατικό με αιτιατική)

ελέγχω

- 1)ελέγχω τινά (αιτ.)
- 2)ελέγχω τινά + κατηγορηματική μετοχή (στο αντικ.)
- παθ. 3)ελέγχομαι + κατηγορηματική μετοχή (στο υποκ.)

ελπίζω = ελπίζω, περιμένω

- 1)ελπίζω τι (αιτ.)
- 2)ελπίζω τινί (δοτ.)
- 3)ελπίζω + απαρέμφατο

εμποδίζω

- 1)εμποδίζω τινά ή τι (αιτ.)
- 2) εμποδίζω τινί (δοτ.) = γίνομαι

εναντιοόμαι(-ομαι)

- 1)εναντιομαι τινι (δοτ)
- 2)εναντιομαι τινι + απαρέμφατο

ενθυμειομαι(-ομαι)

- 1)ενθυμουμεαι τι (αιτ.)
- 2)ενθυμουμεαι τινός (γεν.)
- 3)ενθυμουμεαι + ονοματική δευτερεύουσα πρόταση

εννοω(-ω) = σκέπτομαι, έχω στο νου, διανοούμαι

- 1)εννοω τι (αιτ.) = συλλογίζομαι
- 2)εννοω τινός (γεν.) = έχω ιδέα...
- 3)εννοω + κατηγορηματική μετοχή
- 4)εννοω + απαρέμφατο
- 5)εννοω + δευτερεύουσα πρόταση

ενοχλέω(-ω)

- 1)ενοχλω τινί (δοτ.)
- 2)ενοχλω τινά (αιτ.)

εξεστι = επιτρέπται, είναι δυνατόν (απρόσωπο)

- 1)εξεστι + δοτική προσωπική

εξετάζω

- 1)εξετάζω τινά ή τι (αιτ.)

μέσο 2)εξετάζομαι + κατηγορηματική μετοχή

επιθυμέω(-ω)

- 1)επιθυμω τινός (γεν.)
- 2)επιθυμω + τελικό απαρέμφατο
- 3)επιθυμω τινά (αιτ.) [σπν]

επιμελέομαι(-ομαι) = φροντίζω για κάποιον, ασχολούμαι με κάτι

- 1)επιμελουμαι τινός (γεν.)
- 2)επιμελούμαι τινός + απαρέμφατο
- 3)επιμελουμαι + πλάγια ερώτηση

επίσταμαι = γνωρίζω καλά

- 1)επίσταμαι τι (αιτ.,)
- 2)επίσταμαι + τελικό απαρέμφατο

3)επίσταμαι + κατηγορηματική μετοχή

4)επίσταμαι + ειδική πρόταση

επιχειρέω(-ω) = προσπαθώ, επιτίθεμαι

1)επιχειρω τινί (δοτ.)

2)επιχειρω τι (αιτ.)

3)επιχειρω + τελικό απαρέμφατο

έπομαι = ακολουθώ

1)έπομαι τινί (δοτ.)

εράω(-ω) = αγαπώ με πάθος

1)ερω τινός (γεν.)

εργάζομαι

1)εργάζομαι τι (αιτ.)

2)εργάζομαι τι τινά (2 αιτ.)

3)εργάζομαι + εμπρόθετος προσδιορισμός

έρχομαι

1)συνήθως αμτβ(ως κινήσεως συντάσσεται με τελική μετοχή

ερωτάω(-ω)

1)ερωτώ τινά ή τι (αιτ.)

2)ερωτώ τινα τι (2 αιτ.)

3)ερωτώ τινά + εμπρόθετος προσδιορισμός

4)ερωτώ τινά + πλάγια ερώτηση

5)ερωτώ + πλάγια ερώτηση

ευρίσκω

1)ευρίσκω τινά ή τι (αιτ.)

2)ευρίσκω + κατηγορηματική μετοχή (στο υποκ. ή στο αντικ.)

3)ευρίσκω + τι + εμπρόθετο προσδιορισμό

εύχομαι

1)εύχομαι τινί (δοτ.)

2)εύχομαι + εμπρόθετος προσδιορισμός

3)εύχομαι τινά + εμπρόθετο προσδιορισμό

4)εύχομαι + απαρέμφατο

έχω

1)έχω τινά ή τι (αιτ.)

2)έχω + απαρέμφατο (=μπορώ)

3)έχω + πλάγια ερώτηση (συνοδεύεται από άρνηση)

4)έχω + επίρρημα (=επίρρημα)

μέσο 5)έχομαι τινός (γεν.) = κρατώ κάτι

ζημιώω(-ω)

1)ζημιώ τινά (αιτ.)

2)ζημιώ τινά + δοτική οργανική

παθ. 3)ζημιούμαι + σύστοιχο αντικείμενο ή δοτική οργανική

ζητέω(-ω)

1)ζητώ τινά ή τι (αιτ.)

2)ζητώ + απαρέμφατο

ηγέομαι(-ομαι)=είμαι αρχηγός, προπορεύομαι, οδηγώ//νομίζω

1)ηγούμαι τινός (γεν.)= είμαι αρχηγός

2)ηγούμαι τινί (δοτ.)= οδηγώ

3)ηγούμαι + ειδικό απαρέμφατο = νομίζω

4)ηγouμαι τινά τι (2 αιτ.-η μία κατηγορ. στην άλλη) = θεωρώ κάποιον κάτι

ήδομαι = ευχαριστιέμαι

1)ήδομαι τινί (δοτ.)

2)ήδομαι + εμπρόθετος προσδιορισμός

3)ήδομαι + κατηγορηματική μετοχή

ηττώομαι(-ομαι) = είμαι κατώτερος από κάποιον, νικιέμαι

1)ηττώομαι τινός (γεν.) = είμαι κατώτερος

2)ηττώομαι τινός τινί (γεν.-δοτ.) = είμαι κατώτερος από κάποιον

3)ηττώομαι + κατηγορηματική μετοχή

θάπτω

1)θάπτω τινά ή τι (αιτ.)

θαυμάζω = εκπλήττομαι, θαυμάζω, τιμώ

1)θαυμάζω τινά ή τι (αιτ.)

2)θαυμάζω τινός (γεν.) = εκπλήττομαι, απορώ για κάτι

3)θαυμάζω τινά + γενική της αιτίας

4)θαυμάζω τινός + κατηγορηματική μετοχή

5)θαυμάζω + πλάγια ερώτηση

6)θαυμάζω + αιτιολογική πρόταση (με το ότι ή το ει)

θνήσκω

αμετάβατο

θύω = θυσιάζω

1)θύω τινί (δοτ.)

2)θύω τινί τι (δοτ. - αιτ.)

3)θύω + σύστοιχο αντικείμενο

ιδρύω

1)ιδρύω τι (αιτ.)

ίημι = ρίγνω, χτυπω, στέλνω, προσφέρω, σπεύδω

1)ίημι τι (αιτ.)

ικνέομαι(-ομαι) = έρχομαι, φθάνω

1)ικνούμαι + εμπρόθετος προσδιορισμός

ίστημι = στήνω

1)ίστημι τινά ή τι (αιτ.)

μέσο 2)ίσταμαι ==αμτβ.

ισχυρίζομαι = μεταχειρίζομαι όλες τις δυνάμεις μου, επιμένω

1)ισχυρίζομαι τι (αιτ.)

2)ισχυρίζομαι τι + απαρέμφατο

3)ισχυρίζομαι + ειδική πρόταση

4)ισχυρίζομαι τινί (δοτ.) = εμπιστεύομαι σε κάτι

καλέω(-ω) = ονομάζω, προσκαλώ, συγκαλώ

1)καλώ τινά (αιτ.)

2)καλώ τινά τι (2 αιτ.- η μία κατηγορ. στην άλλη)

κατηγορέω(-ω) = μιλώ εναντίον κάποιου, κατηγορώ, αποδεικνύω

1)κατηγορώ τινός (γεν.)

2)κατηγορώ τινός τι (γεν. - αιτ.)

3)κατηγορώ τινός + ειδική πρόταση

4)κατηγορώ τι (αιτ.) = αποδεικνύω

5)κατηγορώ + απαρέμφατο

κελεύω = διατάσσω, παραγγέλλω, συμβουλεύω, παρακαλώ

1)κελεύω τινά + τελικό απαρέμφατο

2)κελεύω τινά τι (2 αιτ.)

3)κελεύω τινά ή τι (αιτ.)

4)κελεύω + τελικό απαρέμφατο

κήδομαι = φροντίζω

1)κήδομαι τινός (γεν.)

κηρύττω

1)κηρύττω τινί τι (δοτ. - αιτ.)

2)κηρύττω τινά (αιτ.)

3)κηρύττω τινί + τελικό απαρέμφατο

κινδυνεύω

1)κινδυνεύω + εμπρόθετος προσδιορισμός

2)κινδυνεύω + σύστοιχο αντικείμενο

3)κινδυνεύω + τελικό απαρέμφατο

κοινωνέω(-ω) = μετέχω

1)κοινωνω τινός (γεν.)

2)κοινωνω τινός τινί (γεν.-δοτ.)

κομίζω = φέρνω

1)κομίζω τι (αιτ.)

2)κομίζω τι τινί (αιτ. - δοτ.)

3)κομίζω τι + εμπρόθετος προσδιορισμός

μέσο 4)κομίζω τινά (αιτ.)

κρατέω(-ω) = υπερισχύω, εξουσιάζω

1)κρατώ τινός (γεν.)=εξουσιάζω

2)κρατώ τινά (αιτ.) = νικώ κάποιον

κρίνω = διαχωρίζω, αποφασίζω, εξετάζω, δικάζω

1)κρίνω τινά (αιτ.)

2)κρίνω τινά τι (2 αιτ. - η μία κατηγ. στην άλλη)

3)κρίνω τινά τινός (αιτ. - γεν.)

κτάομαι(-ομαι) = αποκτώ, προμηθεύομαι, κερδίζω

1)κτώμαι τι (αιτ.)

2)κτώμαι τινά τι (2 αιτ. ή μία κατηγ. στην άλλη)

κτείνω = φονεύω

1)αποκτείνω τινα (αιτ.)

κυριεύω

1)κυριεύω τινός (γεν.)

λαγχάνω = παίρνω με κλήρο, μετέχω, κατηγορώ σε δίκη

1)λάγχάνω τι (αιτ.)

2)λαγχάνω τινά τι (2 αιτ. - η μία κατηγ. στην άλλη)

3)λαγχάνω τινός (γεν.) = τυχαίνω κάτι

4)λαγχάνω + απαρέμφατο

5)λαγχάνω + κατηγορούμενο

λαμβάνω

1)λαμβάνω τινά ή τι (αιτ.)

2)λαμβάνω τινά τι (2 αιτ. - η μία κατηγ., στην άλλη)

3)λαμβάνω τινός (γεν.)

4)λαμβάνω τινά + κατηγορηματική μετοχή

μέσο 5)λαμβάνομαι τινός (γεν.) = πιάνομαι από κάτι

λανθάνω = ξεφεύγω την προσοχή, μένω άγνωστος

1)λανθάνω τινά (αιτ.)

2)λανθάνω τινά + κατηγορηματική μετοχή

3)λανθάνω + κατηγορηματική μετοχή

μέσο 4)επιλανθάνομαι τινός (γεν.)

5)επιλανθάνομαι + τελικό απαρέμφατο

6)επιλανθάνομαι + κατηγορηματική μετοχή

λέγω = συλλέγω, συνάγω

1)συλλέγω τι (αιτ.)

λέγω = μιλώ, λέω

1)λέγω τι (αιτ.)

2)λέγω τινί τι (δοτ. - αιτ.)

3)λέγω τινά τι (2 αιτ.)

4)λέγω + ειδικό απαρέμφατο

5)λέγω + ειδική πρόταση

6)λέγω + εμπρόθετος προσδιορισμός

λείπω = αφήνω

1)λείπω τινά ή τι (αιτ.)

μέσο 2)λείπομαι τινός (γεν.) = είμαι κατώτερος από κάποιον

3)εκλείπω === αμτβ.

λοιδορέω(-ω) = κακολογώ, υβρίζω

1)λοιδορω τινά (αιτ.)

μέσο 2)λοιδορούμαι τινί (δοτ.) = κατηγορώ, επιπλήττω κάποιον

λυμαίνομαι = βλάπτω

1)λυμαίνομαι τί (αιτ.)

2)λυμαίνομαι τινί (δοτ.)

λυπέω(-ω) = προξενώ λύπη, ενοχλώ

1)λυπω τινά (αιτ.)

2)λυπω τινα τι (2 αιτ. - η μία σύστοιχο αντικείμενο)

3)λυπω + κατηγορηματική μετοχή

μέσο 4)λυπουμαι + κατηγορηματική μετοχή

5)λυπουμαι + εμπρόθετος προσδιορισμός

μανθάνω

1)μανθάνω τινά ή τι (αιτ.)

2)μανθάνω τινός (γεν.) = ακούω

3)μανθάνω τινά + εμπρόθετος προσδιορισμός

4)μανθάνω + τελικό απαρέμφατο

5)μανθάνω + κατηγορηματική μετοχή

μάχομαι

1)μάχομαι τινί (δοτ.)

2)μάχομαι + εμπρόθετος προσδιορισμός

μείγνυμι = αναμειγνύω

1)μείγνυμι τινί τι (δοτ. - αιτ.)

μέλει = υπάρχει φροντίδα (απρόσωπο)

1)μέλει + δοτ. προσωπική + γενική (μέλει μοι τινός)

2)μέλει + δοτ. προσωπική + τελικό απαρέμφατο [σπν]

μέλλω = σκοπεύω, αναβάλλω, καθυστερώ

1)αμτβ.

- 2)μέλλω + τελικό απαρέμφατο
- μέμφομαι = μαλώνω, κατηγορώ**
- 1)μέμφομαι τινά ή τι (αιτ.)
 - 2)μέμφομαι τινί (δοτ.)
 - 3)μέμφομαι τινά + γενική της αιτίας
 - 4)μέμφομαι τινί τινά (δοτ. - αιτ.)
- μένω = μένω, περιμένω**
- 1)αμτβ.
 - 2)μένω τινά ή τι (αιτ.) [σπν]
- μιμνήσκω = θυμίζω**
- 1)μιμνήσκω τινί τι (δοτ. - αιτ.)
- μέσο 2)μιμνήσκομαι τινός (γεν.)
- 3)μιμνήσκομαι + κατηγορηματική μετοχή
 - 4)μιμνήσκομαι + απαρέμφατο
- συνθ. 5)αναμιμνήσκω, υπομιμνήσκω + 2 αιτ.
- μνημονεύω = θυμούμαι, αναφέρω**
- 1)μνημονεύω τινός (γεν.)
 - 2)μνημονεύω τινά ή τι (αιτ.)
 - 3)μνημονεύω + ειδική πρόταση
- νέμω= μοιράζω, απονέμω, κατοικώ, διοικώ, βόσκω**
- 1)νέμω τι (αιτ.)
 - 2)νέμω τινί τι (δοτ. - αιτ.)
- μέσο 3)νέμομαι τι (αιτ.)
- νέω = πλέω, κολυμπώ**
- 1)αμτβ.
- νεωτερίζω = κάνω μεταρρυθμίσεις, καινοτομώ, στασιάζω**
- 1)νεωτερίζω τι (αιτ.)
 - 2)νεωτερίζω + σύστοιχο αντικείμενο
- νικάω(-ω)**
- 1)αμτβ.
 - 2)νικω τινά (αιτ.) + σύστοιχο αντικείμενο [σπν]
 - 3)νικω τινί (δοτ. του τρόπου)
- νοέω(-ω) = σκέπτομαι, εννοώ**
- 1)νοω τι (αιτ.)
 - 2)νοω + απαρέμφατο
- νομίζω = παραδέχομαι, ακολουθώ συνήθεια, θεωρώ, πιστεύω, φρονώ**
- 1)νομίζω τινά ή τι (αιτ.)
 - 2)νομίζω τινά τι (2 αιτ. - η μία κατηγ. στην άλλη)= θεωρώ...
 - 3)νομίζω + ειδικό απαρέμφατο
- νομοθετέω(-ω)**
- 1)νομοθετω τινί (δοτ.)
 - 2)νομοθετω + εμπρόθετος προσδιορισμός
- οίδα = γνωρίζω**
- 1)οίδα τι (αιτ.)
 - 2)οίδα τινός (γεν.) [σπν] = γνωρίζω για κάποιον
 - 3)οίδα + τελικό απαρέμφατο
 - 4)οίδα + κατηγορηματική μετοχή (στο υποκ. ή το αντικ.)
 - 5)οίδα + ειδική πρόταση

6)οιδα + πλάγια ερώτηση
οικέω(-ω) = κατοικώ, κυβερνώ // αμτβ. για πόλεις = κατοικούμαι, κυβερνίεμαι
1)οικω τι (αιτ.)
οίομαι(οιμαι) = νομίζω, υποθέτω
1)οίομαι + ειδικό απαρέμφατο
οίχομαι = έχω φύγει, έχω πεθάνει, χάνομαι
1)οίχομαι + κατηγορηματική μετοχή (η μτχ. μεταφράζεται ως ρήμα και το ρήμα ως επίρρ.)
ολιγορέω(-ω) = δε φροντίζω, δεν προσέχω
1)ολιγορω τινός (γεν.)
όλλυμι (ολλύω) = αφανίζω, καταστρέφω
1)όλλυμι τινά ή τι (αιτ.)
ομιλέω(-ω) = συνανστρέφομαι, πλησιάζω
1)ομιλω τινί (δοτ.)
2)ομιλω + επιρρημα ή εμπρόθετος προσδιορισμός
ομνυμι (ομνύω) = ορκίζομαι
1)όμνυμι τινά (αιτ.)
2)όμνυμι τινί (δοτ.) [σπν]
3)όμνυμι τινι τινά (δοτ. + συστοιχο αντικείμενο)
4)όμνυμι + απαρέμφατο μέλλοντα
ομολογέω(-ω) = συμφωνώ, παραδέχομαι
1)ομολογω τινί τι (δοτ. - αιτ.)
2)ομολογω τινί (δοτ.)
3)ομολογω + ειδικό απαρέμφατο
4)ομολογείται====> απόλυτο
ονειδίζω = ελέγχο, επιτιμώ, υβρίζω
1)ονειδίζω τινί τι (δοτ. - αιτ.)
2)ονειδίζω τινί + εμπρόθετος προσδιορισμός
3)ονειδίζω τινά (αιτ.)
οράω(-ω) = βλέπω
1)ορω τινά ή τι (αιτ.)
2)ορω + κατηγορηματική μετοχή
3)ορω + ειδική πρόταση
4)ορω + ενδοιαστική πρόταση
5)ορω + πλάγια ερώτηση
οργίζω
1)οργίζω τινά (αιτ.)
μέσο 2)οργίζομαι τινί (δοτ.) ή εμπρόθετος προσδιορισμός
ορίζω = θέτω όρια, προσδιορίζω, τάσσω, χωρίζω
1)ορίζω τινά ή τι (αιτ.)
2)ορίζω τινά τι (2 αιτ. - η μία κατηγ. στην άλλη)
μέσο 3)ορίζομαι τινά (αιτ.)
ορμά(-ω)= μτβ παρορμώ, παρακινώ /// αμτβ= ορμώ, ξεκινώ
1)ορμω τινά + εμπρόθετο προσδιορισμό
2)ορμω + απαρέμφατο
ορμέω(-ω) = είμαι αραγμένος
1)αμτβ.
ορμίζω = μτβ οδηγώ πλοίο στο λιμάνι

1)ορμίζω τινά + εμπρόθετο προσδιορισμό

οφείλω

1)οφείλω τινί (δοτ.)

2)οφείλω + τελικό απαρέμφατο

οφλισκάνω = χρωστώ στο δημόσιο, καταδικάζομαι, οφείλω

1)οφλισκάνω τινά (αιτ.)

2)οφλισκάνω τινά + γεν. της αιτίας ή της ποινής

3)οφλισκάνω + γεν. της αιτίας

παιδεύω = εκπαιδεύω, διδάσκω, μορφώνω, ανατρέφω

1)παιδεύω τινά (αιτ.)

2)παιδεύω τινά τι (2 αιτ.)

3)παιδεύω τινά + απαρέμφατο

4)παιδεύω τινά + δοτ. του μέσου

5)παιδεύω + εμπρόθετος προσδιορισμός

παραιτέομαι(ουμαι)= παρακαλώ, ζητώ κάτι από κάποιον, ικετεύω

1)παραιτούμαι τινά (αιτ.) = παρακάλω κάποιον

2)παραιτούμαι τινά τι (2 αιτ.) = ζητώ με παρακλήσεις κάτι

3)παραιτούμαι τινά + απαρέμφατο = παρακαλώ

παρασκευάζω

1)παρασκευάζω τι (αιτ.)

2)παρασκευάζω τινί τι (δοτ. - αιτ.)

3)παρασκευάζω + πλάγια ερώτηση

μέσο 4)παρασκευάζομαι τι (αιτ.)

5)παρασκευάζομαι + τελική μετοχή

πάσχω = υποφέρω, παθαίνω κάτι

1)πάσχω τι (αιτ.)

παύω = κάνω κάποιον να σταματήσει, αποτρέπω, εμποδίζω

1)παύω τινά (αιτ.)

2)παύω τινά τινός (αιτ. - γεν.)

3)παύω + κατηγορηματική μετοχή

μέσο 4)παύομαι τινός (γεν.)

5)παύομαι + κατηγορηματική μετοχή στο υποκ.

πείθω

1)πείθω τινά (αιτ.)

2)πείθω τινά + τελικό απαρέμφατο

3)πείθω τινά τι (2 αιτ.)

4)πείθω + συμπερασματική πρόταση

μέσο 5)πείθομαι τινί (δοτ.)

6)πείθομαι τινί τι (δοτ. - αιτ.)

7)πείθομαι τινί + τελικό απαρέμφατο

πειράω(-ω) = αποκτώ πείρα, πειράζω, δοκιμάζω, προσπαθώ

1)πειρω τινά (αιτ.)

2)πειρω τινός (γεν.)

3)πειρω + τελικό απαρέμφατο

4)πειρω + πλάγια ερώτηση

πέμπω

1)πέμπω τινά ή τι (αιτ.)

2)πέμπω τινί τι (δοτ. -αιτ.)

3)πέμπω τινί + εμπρόθετος προσδιορισμός
4)πέμπω + απαρέμφατο
μέσο 5)πέμπομαι τινά (αιτ.) = στέλνω κάποιον εκ μέρους μου
πίμπλημι = γεμίζω

1)πίμπλημι τινά τινός (αιτ. - γεν.)

πίμπρημι = καίω

1)πίμπρημι τι (αιτ.)

πιστεύω

1)πιστεύω τινί (δοτ.)

2)πιστεύω + ειδικό απαρέμφατο

3)πιστεύω + ειδική πορόταση

ποιέω(-ω)

1)ποιω τι (αιτ.)

2)ποιω τινά τινι (αιτ. - δοτ.)

3)ποιω τινά τι (2 αιτ. - η μία κατηγ. στην άλλη)

4)ποιω τινά + απαρέμφατο

μέσο 5)ποιουμαι τι (αιτ.)

6)ποιουμαι τινά τι (2 αιτ. - η μία κατηγ. στην άλλη)

πολεμέω(-ω)

1)πολεμω τινί (δοτ.)

2)πολεμω + εμπρόθετος προσδιορισμός

3)πολέμω τινά [σπν]

πορεύω = μεταφέρω, διαβιβάζω // μέσο = βαδίζω, οδοιπορώ

1)πορεύω τινά ή τι (αιτ.)

πράττω = κάνω, ενεργώ, κατορθώνω

1)πράττω τι (αιτ.)

2)πράττω τινά τι (2 αιτ.)

3)πράττω τινά τινί (αιτ. - δοτ.) ή εμπρόθετο προσδιορισμό

4)πράττω + εμπρόθετο προσδιορισμό

5)πράττω + επίρρημα

μέσο 6)πράττομαι τι (αιτ.)

7)πράττομαι τινά τι (2 αιτ.)

πρεσβεύω = είμαι μεγαλύτερος σε ηλικία, είμαι πρεσβευτής, κυβερνώ, εξουσιάζω, τιμώ, παραδέχομαι /// μέσο = διαπραγματεύομαι μέσω πρεσβευτών /// παθ.=στέλνομαι
πρέσβευτής

1)πρεσβεύω τινός (γεν.) = είμαι μεγαλύτερος σε ηλικία

2)πρεσβεύω τι (αιτ.) = παραδέχομαι, τιμώ

3)αμτβ= είμαι πρεσβευτής

πυνθάνομαι = πληροφορούμαι, εξετάζω, ζητώ να μάθω, ακούω

1)πυνθάνομαι τινά τινός (αιτ. - γεν.) = ρωτώ να μάθω

2)πυνθάνομαι τινός (γεν.) = μαθαίνω για κάτι

3)πυνθάνομαι τι (αιτ.) = πληροφορούμαι

4)πυνθάνομαι τι + εμπρόθετος προσδιορισμός

5)πυνθάνομαι + απαρέμφατο

6)πυνθάνομαι + πλάγια ερώτηση

7)πυνθάνομαι + κατηγορηματική μετοχή στο αντικ.

σημαίνω = δίνω σημείο, φανερώνω, γνωστοποιώ, υποδεικνύω, σφραγίζω, διατάσσω

1)σημαίνω τι (αιτ.)

2)σημαίνω τινί τι (δοτ. - αιτ.)

3)σημαίνω τινί + εμπρόθετος προσδιορισμός= φανερώνω

4)σημαίνω τινί + απαρέμφατο =αναγγέλλω με σημάδι να κάνει κάτι

5)σημαίνω τινί + πλάγια ερώτηση = φανερώνω

6)σημαίνω + κατηγορηματική μετοχή = φανερώνω

σκοπέω(-ω)= παρατηρώ, εξετάζω, σκέφτομαι

1)σκοπω τινά (αιτ.)

2)σκοπω + πλάγια ερώτηση

3)σκοπω + εμπρόθετος προσδιορισμός

σπένδω = κάνω σπονδή ///μέσο = κάνω συνθήκη, συμφωνία, ειρήνη

1)σπένδω τινί (δοτ.)

2)σπένδω τι (αιτ.) = η αιτ. δηλώνει το υγρό της σπονδής

3)σπένδω + δοτ. του οργάνου

μέσο 4)σπένδομαι τινί (δοτ.)

5)σπένδομαι τινί + απαρέμφατο

6)σπένδομαι τινί τι (δοτ. - αιτ.)

σπουδάζω = ασχολούμαι σοβαρά με κάτι

1)σπουδάζω + εμπρόθετος προσδιορισμός

2)σπουδάζω + απαρέμφατο

3)σπουδάζω τι (αιτ.)

στασιάζω = αμτβ. επαναστατώ, φιλονικώ // μτβ= παρακινώ σε στάση

1)στασιάζω τινά (αιτ.)

2)στασιάζω τινι (δοτ.) = επαναστατώ εναντίον κάποιου

στέλλω = ετοιμάζω, τεκτοποιώ, ντύνω, αποστέλλω

1)στέλλω τινά ή τι (αιτ.)

στρατεύω

1)στρατεύω + εμπρόθετος προσδιορισμός

2)στρατεύω + σύστοιχο αντικείμενο

στρατηγέω(-ω) = είμαι στρατηγός

1)αμτβ.

2)στρατηγω τινός (γεν.) = είμαι αρχηγός κάποιου

3)στρατηγω τινί (δοτ.) = είμαι αρχηγός κάποιου [σπν]

4)στρατηγω + σύστοιχο αντικείμενο

συμμαχέω(-ω)

1)συμμαχω τινί (δοτ.)

σφάλλω=κάνω κάποιον να παραπατήσει, βλάπτω, νικώ, καταρρίπτω

1)σφάλλω τινά (αιτ.) = κάνω κάποιον να παραπατήσει

μέσο 2)σφάλλομαι τινός (γεν.)= απατώμαι, κάνω λάθος

σωζω = σωζω, ελευθερώνω, διατηρώ, διαφυλλάσσω

1)σωζω τινά (αιτ.)

2)σωζω τινά τινός (αιτ. - γεν.) ή εμπρόθετο προσδιορισμό

τάττω(τάσσω) = τακτοποιώ, διατάσσω, προπροσδιορίζω

1)τάττω τινά ή τι (αιτ.)

2)τάττω τινά + απαρέμφατο

3)τάττω τινί τινά (δοτ. - αιτ.)

4)τάττω + εμπρόθετος προσδιορισμός ή επιρρηματικός προσδιορισμός

τελευτάω(-ω) = τελειώνω κάτι, πεθαίνω

1)τελευτω τι (αιτ.)

2)τελευτω τινός (γεν.)

3)αμτβ.

τέμνω = κόβω, σκίζω, διαχωρίζω, σφάζω

1)τέμνω τι (αιτ.)

2)τέμνω + γενική διαιρετική

τίθημι = θέτω, τοποθετώ

1)τίθημι τινά ή τι (αιτ.)

2)τίθημι τινά τι (2 αιτ. - η μία κατηγ. στην άλλη)

3)τίθημι τι τινός (αιτ. - γεν.)

4)τίθημι τινά + απαρέμφατο

μέσο 5)τίθεμαι τι (αιτ.)

6)τίθεμαι τι + εμπρόθετος προσδιορισμός

7)τίθεμαι τινά τι (2 αιτ. - η μία κατηγ, στην άλλη)

τιμάω(-ω)

1)τιμω τινά ή τι (αιτ.)

2)τιμω τινά + γενική της αξίας

3)τιμω τινί + γενική της ποινής (ως δικαστικός όρος)

τυγχάνω = συναντώ, χτυπώ με επιτυχία, αποκτώ, βρίσκω τυχαία, επιτυγχάνω

1)τυγχάνω + κατηγορούμενο

2)τυγχάνω τινός (γεν.) = πετυχαίνω κάτι (μπορεί να έχει και κατηγ, στο αντικ.)

3)τυγχάνω τι (αιτ.)

4)τυγχάνω τι τινός (αιτ. - γεν.)

5)τυγχάνω + κατηγορηματική μετοχή στο υποκ.

6)ετύγγανε ==>απρόσωπο

7)τυχόν ==> το ουδ. μτχ τίθεται απόλυτα και θεωρείται επίρρημα

υβρίζω = αμτβ, συμπεριφέρομαι με αυθάδεια // μτβ = περιφρονώ, ατιμάζω, προσβάλλω

1)υβρίζω τινά (αιτ.)

υπισχνέομαι(-ουμαι) = υπόσχομαι, διαβεβαιώνω

1)υπισχνουμαι τινί τι (δοτ. - αιτ.)

2)υπισχνούμαι + απαρέμφατο

υποκρίνομαι =αποκρίνομαι, εξηγώ, ερμηνεύω, παριστάνω κάτι, προσποιούμαι

1)υποκρίνομαι τινί τι (δοτ. - αιτ.) = απαντώ

2)υποκρίνομαι τι (αιτ.) = παριστάνω

3)υποκρίνομαι + απαρέμφατο = παριστάνω

φαίνω = φέγγω, φανερόνω, γνωστοποιώ, καταγγέλλω

1)φαίνω τινά ή τι (αιτ.) = φανερόνω

2)φαίνω τινά τινί (αιτ. - δοτ.) = φανερόνω

μέσο 3)φαίνομαι + απαρέμφατο

4)φαίνομαι + κατηγορηματική μετοχή

5)φαίνομαι + κατηγορούμενο (ως δοξαστικό) = νομίζομαι, θεωρούμαι

παθ. 6)φαίνομαι υπό τινός = ελέγχομαι, φανερόνομαι, καταγγέλλομαι

φέρω = φέρω, υποφέρω, φορώ, βαστάζω, παράγω, προξενώ, πληρώνω, κατορθώνω, οδηγώ

1)φέρω τινά ή τι (αιτ.)

2)φέρω τινά τινί (αιτ. - δοτ.)

3)φέρω + επιρρηματικό ή εμπρόθετο προσδιορισμό

μέσο 4)φέρομαι τι (αιτ.)

5)φέρομαι + εμπρόθετος προσδιορισμός

παθ. 6)φέρομαι υπό τινός

φεύγω = τρέπομαι σε φυγή, αποφεύγω, εξορίζομαι, κατηγορούμαι

1)φεύγω τινά ή τι (αιτ.) = αποφεύγω, διαφεύγω

2)φεύγω + τελικό απαρέμφατο = αποφεύγω

3)φεύγω + επιρρηματικός ή εμπρόθετος προσδιορισμός

φημί = λέγω, ισχυρίζομαι, διακηρύσσω, φανερώνω, εκθέτω, βεβαιώνω

1)φημί + ειδικό απαρέμφατο

φθάνω = φτάνω, προφτάνω, κάνω κάτι πρώτος, έρχομαι πρώτος

1)φθάνω τινά ή τι (αιτ.) = προφτάνω

2)φθάνω + επιρρηματικός ή εμπρόθετος προσδιορισμός

3)φθάνω + κατηγορηματική μετοχή (=επίρρημα χρόνου)

φθείρω = καταστρέφω, αρπάζω, φονεύω

1)φθείρω τινά ή τι (αιτ.)

φθονέω(-ω)

1)φθονώ τινί (δοτ.)

2)φθονω τινί + γενική της αιτίας

3)φθονω + απαρέμφατο = αρνούμαι, αποφεύγω απο φθόνο να κάνω κάτι

φιλέω(-ω) = αγαπώ, επιδοκιμάζω, συνηθίζω

1)φιλω τινά (αιτ.) = αγαπώ, προτιμώ,

2)φιλω + απαρέμφατο = συνηθίζω

φιλονικέω(-ω) = αγαπώ τη νίκη, προσπαθώ να φαίνομαι πρώτος, μαλώνω

1)φιλονικω τινί (δοτ.)

2)φιλονικω +εμπρόθετος προσδιορισμός

φοβέω(-ω) = φοβίζω, τρέπω σε φυγή, προξενώ φόβο

1)φοβω τινά (αιτ.)

μέσο 2)φοβουμαι τινά ή τι (αιτ.)

3)φοβουμαι + εμπρόθετος προσδιορισμός

4)φοβουμαι + απαρέμφατο

5)φοβουμαι + ενδοιαστική πρόταση

φράζω =λέγω, εκφράζω, φανερώνω, εξηγώ, υποδεικνύω, παραγγέλλω ///

μέσο=σκέφτομαι, συλλογίζομαι /// παθ. εκφράζομαι

1)φράζω τι (αιτ.)

2)φράζω τινί τι (δοτ. - αιτ.)

3)φράζω τινά τι (2 αιτ.)

4)φράζω τινί + ειδικό απαρέμφατο

5)φράζω + ειδική πρόταση

φρονέω(-ω) = σκέφτομαι. συλλογίζομαι, νομίζω, έχω φρόνημα, αισθάνομαι

1)φρονω + απαρέμφατο = σκέφτομαι

2)φρονω + ειδική πρόταση

3)φρονω + επιρρηματικός προσδιορισμός

φροντίζω = σκέφτομαι, μελετώ, προσέχω, έχω φροντίδα /// μέσο = φροντίζομαι

1)φροντίζω τινός (γεν.) ή εμπρόθετος προσδιορισμός

2)φροντίζω τι (αιτ.) = σκέφτομαι

3)φροντίζω + πλάγια ερώτηση ή ενδοιαστική ή τελική πρόταση

φυλάττω(φυλάσσω)=φυλασσω, αγρυπνώ, προσέχω, υπερασπίζομαι, παραμονεύω

1)φυλάττω τινά ή τι (αιτ.)

2)φυλάττω τινί (δοτ.) = αγρυπνώ για κάποιον

3)φυλάττω τινά + τελικό απαρέμφατο = προσέχω

- 4)φυλάττω + πλάγια ερώτηση ή τελική ή ενδοιαστική πρόταση
μέσο 5)φυλάττομαι τινά ή τι (αιτ.) = προσέχω, φροντίζω
6)φυλάττομαι τινός = τσιγγουνευομαι σε κάτι
7)φυλάττομαι + πλάγια ερώτηση ή τελική ή ενδοιαστική πρόταση

χαίρω = χαίρομαι, ευχαριστιέμαι

- 1)χαίρω τινί (δοτ.) ή εμπρόθετο με δοτική
- 2)χαίρω τινά (αιτ.) [σπν]
- 3)χαίρω + κατηγορηματική μετοχή

χαλεπαίνω = οργίζομαι, αγανακτώ

- 1)χαλεπαίνω τινί (δοτ.)
- 2)χαλεπαίνω + εμπρόθετος προσδιορισμός

χρή, χρέων εστι = πρέπει, είναι ανάγκη (απρόσωπο)

- 1)χρή + τελικό απαρέμφατο ως υποκείμενο

χρήομαι(-ομαι) = μεταχειρίζομαι

- 1)χρωμαι τινί (δοτ.)
- 2)χρωμαι τινί τινί (2 δοτ.- η μία κατηγ. στην άλλη)

χωρίζω = αποχωρίζω, ξεχωρίζω, διακρίνω

- 1)χωρίζω τι τινός (αιτ. - γεν.)

μέσο 2)χωρίζομαι τινός (γεν.) = αποχωρίζομαι από κάποιον

ψεύδω = διαψεύδω /// μέσο = λέω ψέμματα

- 1)ψεύδω τι τινός (αιτ. - γεν.)

μέσο 2)ψεύδομαι τινός (γεν.)

- 3)ψεύδομαι τινά (αιτ.)

ψηφίζω = ψηφίζω, αποφασίζω /// μέσο=ρίχνω ψήφο, αποφασίζω

- 1)ψηφίζω τινά (αιτ.)

μέσο 2)ψηφίζομαι τινά (αιτ.)

- 3)ψηφίζομαι + απαρέμφατο

- 4)ψηφίζομαι τινά + απαρέμφατο

- 5)ψηφίζομαι τινά τινί (αιτ. - δοτ.)

ωφελέω(-ω)=ωφελώ, υποστηρίζω, βοηθώ

- 1)ωφελω τινά (αιτ.)